

คริสเตียนควรมีจุดยืนอย่างไรในเรื่อง LGBTQ+
(กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ)
สตีฟ เทย์เลอร์ กรุงเทพฯ แก้วไข 16 มิถุนายน 2023

เรื่องย่อ / สิ่งที่เราควรเข้าใจ...

LGBTQ+ คือ บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender, Queer/Questioning และอื่นๆ)

สภาพโน้มเอียงทางเพศ (บางคนใช้คำว่า “รสนิยมทางเพศ”) คือ แรงดึงดูดทางเพศ orientation (“Being”) ส่วนมากเป็นสภาพที่ไม่ได้เลือกเอง สำหรับคนทั่วไปที่ไม่ใช่ LGBTQ+ แรงดึงดูดทางเพศเหล่านี้จะเกิดขึ้นต่อเพศตรงกันข้าม

พฤติกรรมทางเพศ คือ การกระทำใดๆ ที่เร้าอารมณ์ทางเพศ หรือที่ตอบสนองความลุ่มหลงหรือความต้องการทางเพศ (“Doing”) ส่วนมากในพระคัมภีร์จะหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์กับอีกคนหนึ่ง หรืออาจภายในจินตนาการของตนเองทำให้เกิดใจกำหนัด (เช่น มัทธิว 5:28)

ข้อสังเกต ผู้ที่เป็น LGBTQ+ (“Being”) อาจมีสภาพโน้มเอียงทางเพศต่อเพศเดียวกัน แต่อาจไม่มีพฤติกรรมทางเพศก็ได้

สภาพโน้มเอียงทางเพศต่อเพศเดียวกัน ควรถือว่าเป็นสภาพที่ไม่ปกติเมื่อเทียบกับสภาพที่พระเจ้าสร้างมนุษย์แต่แรก

สาเหตุที่มีสภาพโน้มเอียงทางเพศต่อเพศเดียวกัน อาจมาจาก 1. พันธุกรรม หรือ 2. การเลี้ยงดู หรือ 3. การถูกรังแกหรือถูกทารุณทางเพศ หรือ 4. การเลือกเอง (เลียนแบบหรือทำตามคนที่เขาชอบ) (ดูการอธิบายเพิ่มเติมต่อไป)

ข้อสังเกต นอกจากเกิดจากสาเหตุที่ 4 แล้ว ผู้ที่มีสภาพเหล่านี้ไม่ได้เลือกเอง เราจึงไม่ควรตำหนิหรือโทษเขาราวกับว่าเขาทำผิดเขาจึงเป็นอย่างนี้ และไม่ควรถือว่าเขาเป็นคนบาปมากกว่าคนอื่น

สภาพโน้มเอียงทางเพศ ของทุกคนสามารถนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศได้ หากเป็นพฤติกรรมนอกการสมรส คริสเตียนควรถือว่าเป็นการกระทำบาป ทุกคนควรหลีกเลี่ยงการทดลองทางเพศ ไม่ว่าจะเป็น LGBTQ+ หรือไม่ก็ตาม

การเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงทางเพศ มักจะไม่ใช่วิธีง่าย เช่นเดียวกับการเปลี่ยนสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ปกติในร่างกายจิตใจของเราทุกคน บางคนที่เป็น LGBTQ+ อยากเปลี่ยนแต่สุดท้ายต้องต่อสู้ในเรื่องนี้ตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา เรามั่นใจว่าสภาพกายใหม่จะสมบูรณแบบทุกประการ คริสเตียนและคริสตจักรจึง 1. ควรเข้าใจและอดทน 2. ไม่ควรบังคับหรือกดดันเขาให้เปลี่ยนทันที 3. ไม่ควรตั้งเป็นข้อแม้ในการยอมรับเขา 4. ควรหนุนใจให้เขาเป็นสาวกของพระเยซูและดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ โดยเน้นให้เขาหลีกเลี่ยงและปฏิเสธการทดลองที่จะมีพฤติกรรมทางเพศ (ดูต่อไป)

โฮโมโฟเบีย (Homophobia) คือ การลำเอียง การรังเกียจ การมีอคติ หรือการเลือกปฏิบัติ ต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQ+) คริสเตียนควรหลีกเลี่ยงโฮโมโฟเบีย ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบไหนก็ตาม

ไม่ควรปฏิเสธบุคคลที่เป็น LGBTQ+ เพราะนอกจากจะเป็นการลำเอียงหรือรังเกียจผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศแล้ว การปฏิเสธ LGBTQ+ ไม่ใช่วิถีของพระเยซู พระเยซูต้อนรับทุกคน ทุกคนรู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ใกล้พระองค์เพราะพระองค์ไม่มีอคติ ไม่ลำเอียง และไม่เลือกปฏิบัติ (ดูต่อไป)

ไม่ควรยอมรับพฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน ไม่ว่ากรณีใดๆ เพราะผิดต่อน้ำพระทัยพระเจ้าตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ (ดูต่อไป)

ตัวอย่างน้อย 4 จุดยืน ที่คริสเตียนมักจะมีต่อผู้ที่เป็น LGBTQ+ ดังต่อไปนี้

(“Being” และ “Doing” ให้ดูการอธิบายข้างบน)

สเปกตรัม ระดับการยอมรับ บุคคลและพฤติกรรม	→	→	→	→	→	→	→	→	→	→	→
	1	2	3	4							
Being	✗	✓	✓	✓							
Doing	✗	✗	✗	✓							
Serving (การรับใช้)	✗	✓ ✗ (ได้บ้าง)	✓	✓							

(หมายเหตุ ต่างประเทศคริสเตียนมักจะเรียกจุดยืนเหล่านี้ว่า... 1. Anti 2. Welcoming 3. Accepting 4. Affirming)

สุดฝั่งซ้าย คือ ปฏิเสธทั้ง Being และ Doing ของผู้ที่เป็น LGBTQ+ (1)

สุดฝั่งขวา คือ ยอมรับทั้ง Being และ Doing ของผู้ที่เป็น LGBTQ+ (4)

จุดยืนที่น่าเสนอ คือ ยอมรับ Being แต่ไม่ยอมรับ Doing ของผู้ที่เป็น LGBTQ+ และหากเขาพร้อมหันกลับจากพฤติกรรมทางเพศ ส่งเสริมให้เขารับบัพติศมา เป็นสาวก และมีส่วนร่วมในการรับใช้เหมือนคนทั่วไป (แบบที่ 3 ในตาราง)

หมายเหตุ จุดยืนที่ 2 จะคล้ายๆ กับจุดยืนที่ 3 แต่เขาจำกัดขอบเขตที่ผู้ที่เป็น LGBTQ+ สามารถรับใช้ในคริสตจักร (จะมากหรือน้อยก็แล้วแต่คริสตจักรเห็นว่าเหมาะสม)

ต่อจากนี้ จะให้เหตุผลทำไมคริสเตียนไม่ควรปฏิเสธบุคคลที่เป็น LGBTQ+ และทำไมไม่ควรยอมรับพฤติกรรมทางเพศ แล้วสุดท้ายจะให้เหตุผลเพื่อส่งเสริมให้คริสเตียนอยู่ในจุดยืนที่ 3 ในตาราง

ก. คริสเตียนไม่ควรปฏิเสธทั้ง “Being” และ “Doing”

เหตุผล

พระเยซูต่อว่าพวกฟาริสีเพราะเขาไม่ได้ต้อนรับคนบางประเภท ในเวลาเดียวกันคนเหล่านี้รู้สึกสบายใจที่จะอยู่ด้วยกับพระองค์ เพราะพระองค์ไม่ได้รังเกียจเขา โฮโมโฟเบีย (Homophobia) คือการลำเอียง หรือรังเกียจผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ เป็นพฤติกรรมที่คล้ายๆ กับของพวกฟาริสี ซึ่งตรงกันข้ามกับวิถีของพระเยซู (ลูกา 15) พระเยซูยอมถูกตำหนิเนื่องจากพระองค์ต้อนรับคนที่สังคมไม่ยอมรับ พระองค์มา “เพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10)

คริสเตียนและคริสตจักรทั้งหลาย ควรแยกแยะให้ชัดเจนระหว่าง “สภาพโน้มเอียงทางเพศ” และ “พฤติกรรมทางเพศ” เพราะถ้าแยกไม่ถูกจะมีโอกาสปฏิเสธผู้ที่เป็น LGBTQ+ โดยถือว่า การที่เขามีสภาพโน้มเอียงอย่างนี้เป็นการกระทำความผิด หรือเขาเป็นอย่างที่เขาเป็น เพราะว่าเขาได้กระทำความผิดบางสิ่งบางอย่าง

สาเหตุของการมีสภาพโน้มเอียงทางเพศเป็น LGBTQ+ เป็นสิ่งที่นักสังคมวิทยาและแพทย์กำลังศึกษาอยู่ โดยยังไม่มีข้อสรุปตายตัว แต่ผู้ที่วิเคราะห์เรื่องนี้ส่วนใหญ่เสนอว่า สามารถเกิดขึ้นได้โดยปัจจัยทางชีวภาพ และ/หรือ ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม 1. **ในด้านชีวภาพอาจตั้งแต่มานาน** (พันธุกรรม) ซึ่งผู้ที่เป็น LGBTQ+ หลายคนเป็นพยานว่าเขาเป็นแบบนั้นตั้งแต่เขาจำความได้ อย่างไรก็ตามยังไม่มีหลักฐานว่ามีต้นตอหนึ่งตัวใดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง แต่ก็อาจจะเป็นได้ที่สิ่งนี้จะมีสาเหตุมาจากปัจจัยทางชีวภาพหลายๆ อย่างมารวมกัน ส่วนในด้านสภาพแวดล้อมมีหลายสาเหตุที่เสนอมาอย่างเช่น... 2. **มีปัญหาในการเลี้ยงดูในครอบครัว** อาจเกิดจาก

ความผิดหวังหรือขาดบุคคลที่สำคัญในชีวิต เช่นขาดพ่อหรือขาดแม่ จึงไม่มีแบบอย่างที่ดีของการเป็นผู้ชายหรือการเป็นผู้หญิง หรือ 3. **เกิดจากการชักนำของคนอื่นหรือการถูกรังแกทางเพศ** (ถูกล่วงละเมิด) จนในที่สุดทำให้เกิดการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ทางเพศ หรืออาจเกิดจากการถูกทารุณ เช่นถูกข่มขืน ถูกบังคับ จนส่งผลกระทบไปสู่อารมณ์ทางเพศเช่นกัน 4. **เกิดจากการเลือกส่วนตัว** สำหรับคนส่วนหนึ่งอาจเป็นแบบนั้น เพราะอยากเป็นเหมือนคนโด่งดังที่เขาชอบ หรือเพราะความปรารถนาที่จะโดดเด่น เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เราทั้งหลายซึ่งเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าสามารถสรุปได้อย่างเดียวกันว่า สิ่งที่ไม่ปกติทุกอย่างในชีวิตมนุษย์ เกิดขึ้นเพราะมนุษย์ได้หลงทางจากพระเจ้า ซึ่งสิ่งนี้เกิดขึ้นตั้งแต่การล้มลงในความบาปของอาดัม ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าความผิดพลาดของอาดัมในการไม่เชื่อฟังพระเจ้า ส่งผลกระทบถึงเราทุกคน ด้วยเหตุนี้ เราจึงเกิดมาเป็นคนบาป และเกิดมามีสิ่งที่ผิดปกติ เช่นมีโรคภัยต่างๆ ที่อาจจะเกิดกับเราไม่เวลาใดก็เวลาหนึ่ง โดยสิ่งเหล่านี้ ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะความผิดพลาดของตัวเอง แต่เกิดขึ้นเพราะบาปที่มนุษย์คู่แรกได้กระทำความผิดตั้งแต่ครั้งปฐมกาล

ถึงแม้สภาพโน้มเอียงทางเพศต่อเพศเดียวกันจะไม่ปกติเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์แต่แรก เราก็ไม่ควรถือว่าเป็นการทำผิดหากไม่ได้นำไปสู่พฤติกรรมทางเพศ (กับคนอื่นหรือในจินตนาการของตนเอง) เราทุกคนสามารถถูกทดลองทางเพศได้ แต่การทดลองเพียงอย่างเดียวไม่นับถือว่าเป็นความบาปหากไม่มีการกระทำ พระเยซู “ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15)

สรุปแล้ว คริสเตียนและคริสตจักรทั้งหลาย ไม่ควรปฏิเสธผู้ที่สภาพโน้มเอียงทางเพศที่เป็น LGBTQ+ เพราะการมีสภาพเช่นนี้ยังไม่ถือว่าเป็นการทำผิด โดยเฉพาะถ้ามาจากสาเหตุที่ไม่ได้เลือกเอง (ดูสาเหตุต่างๆ ข้างบน) ให้เราทำหน้าที่นำเขามาถึงพระเยซู หากเขาเคยมีพฤติกรรมทางเพศที่ผ่านมาและเขาพร้อมหันกลับจากพฤติกรรมเหล่านั้น เขาควรสามารถรับบัพติศมาและเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ต่อไปได้

คริสเตียนบางคนยังมีข้อแม้ว่า ถ้าผู้ที่เป็น LGBTQ+ จะมาเป็นคริสเตียน เขาไม่เพียงแต่ต้องหยุดพฤติกรรมทางเพศ (ถ้ามี) แต่เขาจำเป็นต้องเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงทางเพศของตัวเองด้วย หากสภาพโน้มเอียงทางเพศยังเหมือนเดิม คริสเตียนกลุ่มนี้จะถือว่าไม่ได้มีการกลับใจที่แท้จริง ไม่ยอมรับว่าเป็นคริสเตียนเต็มบริบูรณ์ ไม่ให้เขาได้รับบัพติศมา และ ไม่ให้เขาได้รับใช้ในคริสตจักร เป็นต้น แต่จุดยืนเหล่านี้ไม่ยุติธรรมสำหรับเขา เพราะว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงทางเพศของเขาด้วยตนเองได้ และถึงแม้พระเจ้าอาจทำการอัศจรรย์และกระทำการเปลี่ยนแปลงในบางคน (ซึ่งเขาอาจอธิษฐานขอพระเจ้าอยู่ และขอพระคุณพระเจ้าถ้าได้เกิดขึ้นจริง เช่นเดียวกับที่พระเจ้าได้เปลี่ยนคนที่เกิดมาตาบอดให้สามารถมองเห็นได้ในพระธรรมยอห์นบทที่ 9) แต่ในความเป็นจริงพระเจ้าไม่ได้ทำอย่างนั้นเสมอไป บางคนต้องต่อสู้กับตัวเองในเรื่องนี้ตลอดชีวิต แม้เขาอยากเปลี่ยนแต่ยังเปลี่ยนไม่ได้

แต่ที่จริงแล้ว การรับการเปลี่ยนแปลงชีวิตเป็นกระบวนการของการรับการชำระเป็นผู้บริสุทธิ์ (sanctification) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากเป็นคริสเตียนแล้ว การเริ่มต้นของการเป็นคริสเตียนที่แท้จริงคือ หันกลับจากพฤติกรรมที่บาป และมีความพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงจากพระเจ้าต่อไป โดยเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ การที่มีข้อแม้ว่า LGBTQ+ ต้องเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงทางเพศก่อน ถึงจะยอมรับเขาได้ เป็นการสร้างความกดดัน ความเครียด และความสิ้นหวัง และนำมาซึ่งสาเหตุของการฆ่าตัวตาย การไม่เข้าใจพระเจ้าหรือคริสตจักร หรือต้องปกปิดความเป็นจริงของตัวเองไม่ให้ใครรู้เพราะกลัวถูกปฏิเสธ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าอับอายและไม่แสดงออกถึงความรักตามวิถีของพระเยซู พระเยซูยังยกตัวอย่างของคนที่เป็นคนที่ตั้งแต่เกิดโดยไม่ได้ดำหนิ (มัทธิว 19:12) และฟิลิปให้ชั้นที่ ชาวเอธิโอเปียรับบัพติศมาได้ (กิจการ 8:26-40)

Exodus International เป็นองค์การใหญ่ของคริสเตียนที่สหรัฐฯ ที่มีพันธกิจช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ทั้งนี้ ในช่วงเริ่มแรก เป็นเวลาหลายปี พวกเขาเน้นไปที่การช่วยให้คนเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงทางเพศ แต่ก็เกิดปัญหาหลายอย่าง บางคนบอกว่า เขาพยายามที่จะเปลี่ยนแต่เปลี่ยนไม่ได้ ในขณะที่อีกคนหนึ่งพูดว่า “เป็นสิ่งธรรมชาติของผม การเสนอให้ผมพยายามเปลี่ยน ก็

เหมือนบอกคนที่สูงแค่ 5 ฟุตว่า ‘ถ้าเธอพยายามมากพอ เธอจะสามารถสูงถึง 6 ฟุตได้’” ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ด้วยเหตุนี้จึงเกิดความท้อใจ จนกระทั่งบางคนได้ฆ่าตัวตายเมื่อถูกกดดันให้เปลี่ยนสภาพโน้มเอียงของตัวเองแต่เปลี่ยนไม่ได้ จนสุดท้ายคนที่ทำพันธกิจช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ยอมรับว่ามีความสำเร็จน้อยมาก และได้สร้างความกดดันกับผู้ที่พวกเขายกย่องช่วยเหลือ เขาจึงเปลี่ยนนโยบายใหม่ แทนที่จะเน้นในเรื่องการเปลี่ยนสภาพโน้มเอียง เขาเริ่มเน้นการช่วยคริสเตียนที่มีสภาพโน้มเอียงทางเพศที่ชอบเพศเดียวกัน ให้สามารถปฏิเสธการทดลองได้ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศ แล้วจึงดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ต่อพระเจ้าได้

คริสเตียนจึงไม่ควรสุดโต่งปฏิเสธทั้ง “Being” และ “Doing” ขอให้คริสเตียนและคริสตจักรทั้งหลายยอมรับผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศเป็น LGBTQ+ (Being) และช่วยเขาหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศ (Doing) ถ้าวันหนึ่งพระเจ้าตอบคำอธิษฐานและเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงไปด้วย ก็ขอบพระคุณพระเจ้า แต่บางคนอาจต้องรอสิ่งนี้จนได้รับการเปลี่ยนแปลงกายใหม่ต่อเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา

ข. คริสเตียนไม่ควรยอมรับทั้ง “Being” และ “Doing”

เหตุผล

คริสเตียนสุดฝั่งขวาของสเปกตรัม (แบบที่ 4 ในตารางข้างบน) มีทัศนคติว่า พระเจ้ารับรองและยอมรับความรัก แม้กระทั่งความรักระหว่างชายกับชาย หญิงกับหญิง รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน เขาจะไม่สนับสนุนการมีเพศสัมพันธ์แบบเสรี เช่นการมีเพศสัมพันธ์กับหลายคน แต่เขาสนับสนุนการแต่งงานระหว่างเพศเดียวกันที่มีคู่สมรสคนเดียว และที่มีความมุ่งมั่นและการอุทิศตัวต่อกัน เขาถือว่า ความรักแบบนี้ไม่ได้ทำผิดอะไรต่อใคร และต้องการให้คริสตจักรยอมรับในมุมมองของเขา ในทางกลับกันเขารู้สึกว่า คริสตจักรกำลังทำผิดต่อคนเหล่านี้ถ้ายังมีอคติไม่อนุญาตให้ความรักของเขาก้าวไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ต่อกันหรือการสมรสเท่าเทียมได้

พระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียน มีหลายข้อที่แสดงถึงการไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน และมาตรฐานสำหรับการสมรสกันคือระหว่างผู้ชายคนหนึ่งและผู้หญิงคนหนึ่งเท่านั้น โดยให้เราพิจารณาข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

พระคัมภีร์เดิม... ข้อความที่ชัดที่สุดคือ **เลวีนิติ 18:22** (และ 20:13) “ห้ามผู้ชายหลับนอนกับผู้ชายด้วยกันเช่นเดียวกับหลับนอนกับผู้หญิง เป็นสิ่งพึงรังเกียจ” อยู่ท่ามกลางข้อห้ามทางเพศอื่นๆ โดยเฉพาะการร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องในครอบครัวเดียวกัน (incest) ทำให้คริสเตียนที่มีทัศนคติแบบที่ 4 ในตารางเสนอว่า เป็นข้อห้ามเฉพาะกรณีมีชายสองคนที่มาจากครอบครัวเดียวกันมีเพศสัมพันธ์กัน แต่มีข้อห้ามอื่นๆ ในบริบทเดียวกันที่ไม่เกี่ยวกับครอบครัวเดียวกันเช่น ข้อ 20 การมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของเพื่อนบ้าน ข้อ 21 การถวายเป็นลูกหลานให้กับพระโมเลค ข้อ 23 การสมสู่กับสัตว์ นอกจากนี้มีการเสนอว่า การทำให้ศัตรูอับอายโดยมีเพศสัมพันธ์กับเขาหรือโดยการข่มขืน ซึ่งจะไม่เหมือนกรณีของสมัยนี้เมื่อสองคนรักกัน แต่ไม่น่าจะเป็นการตีความหมายที่ถูกต้องเพราะถ้าเป็นการบังคับ พระเจ้าน่าจะลงโทษเฉพาะผู้ที่บังคับไม่ใช่ผู้ที่ถูกบังคับ แต่ในข้อความเดียวกันในบทที่ 20 ข้อ 13 พระเจ้าลงโทษทั้งสองฝ่าย

ข้ออ้างอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้ที่มีทัศนคติแบบที่ 4 มักจะเสนอเกี่ยวกับข้อนี้คือ มีข้อห้ามหลายข้อในพระธรรมเลวีนิติที่ถูกยกเลิกในพระคัมภีร์ใหม่แล้ว เช่น เลวีนิติ 19:19 “...ห้ามผสมพันธุ์สัตว์ต่างชนิดกัน ห้ามหวานพืชของชนิดปนกันในวันของเจ้า ห้ามใช้เครื่องแต่งกายที่ทำด้วยผ้าสองชนิดปนกัน” แต่เราควรเข้าใจตรงกันว่า ข้อห้ามในสิ่งเหล่านี้เกี่ยวกับ “กฎทางพิธีกรรม” ซึ่งเกี่ยวกับอิสราเอลในสมัยนั้นเท่านั้น แต่ในเลวีนิติ 18:22 เราอ่านว่าการที่ผู้ชายจะหลับนอนกับผู้ชายด้วยกัน “เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจ” ซึ่งวลีนี้ใช้ส่วนมากกับ “กฎทางศีลธรรม” ซึ่งแสดงถึงมาตรฐานของพระเจ้าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เราจึงควรตีความหมายข้อนี้ตามตัวอักษรว่า เป็นการห้ามไม่ให้ชายหลับนอนกับชาย โดยถือเสมอไปว่า เป็นสิ่งที่ผิดไปจากรูปแบบการทรงสร้างในปฐมกาลบทที่ 1 และบทที่ 2 จุดประสงค์ของพระเจ้าสำหรับ

อิสราเอลในการนำเขาออกจากอียิปต์และการตั้งเขาเป็นชนชาติและการให้กฎต่างๆ ในหนังสือเลวีนิติ ก็เพื่อให้เขาเป็นแสงสว่างต่อประชาชาติทั้งหลาย เป็นตัวอย่างสำแดงถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ เหมือนสภาพตอนแรกในสวนเอเดน

ส่วนเรื่องที่พระเจ้าลงโทษ**เมืองโสโดมในปฐมกาล 19** อาจไม่ค่อยเหมาะที่จะใช้เพื่อคัดค้านจุดยืนของกลุ่มที่สนับสนุนให้เพศเดียวกันสมรสกันได้ เพราะถึงแม้เป็นจริงอยู่ว่า คนเมืองโสโดมพยายามมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน แต่เป็นในรูปแบบบังคับและเป็นหมู่คน ซึ่งถือเป็นคนละกรณีจากการเป็นคูชีวิต มีความมุ่งมั่นและการอุทิศตัวต่อกัน อย่างที่กลุ่มแบบที่ 4 ต้องการสนับสนุน

พระคัมภีร์ใหม่... ข้อความที่ชัดเจนที่สุดคือพระธรรมโรม 1:24, 26 - 27 "เพราะฉะนั้น พระเจ้าจึงทรงปล่อยเขาให้ประพฤติการโสโครกตามราคะตันทนาในใจของเขา ให้เขาทำสิ่งที่น่าอัปยศต่อกายของกันและกัน... เพราะเหตุนี้ พระเจ้าทรงปล่อยให้เขามีเลสตัณหาอันน่าอัปยศ พวกผู้หญิงของเขา ก็เปลี่ยนจากเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิดธรรมชาติไป ส่วนผู้ชายก็เลิกมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกต้องตามธรรมชาติเช่นกัน และเราร้อนด้วยไฟราคะตันทนาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกันประคบอภิจอันน่าละอายอย่างยิ่ง เขาจึงได้รับผลกรรมอันสมควรแก่ความผิดของเขา"

ในการตีความหมายพระคัมภีร์ข้อหนึ่งข้อใด สำคัญที่เราจะหาจุดประสงค์ของผู้เขียน โดยดูข้อความที่มาก่อนและหลัง (บริบท) เมื่อเราอ่านพระธรรมโรมบทที่ 1 จนถึงบทที่ 3 เราจะสังเกตว่า อาจารย์เปาโลต้องการสอนว่า "ทุกคน" ได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 3:23) ทุกคนเป็นคนบาปไม่ว่าเป็นคนยิวหรือเป็นคนต่างชาติก็ตาม ทุกคนได้ตกจากมาตรฐานที่พระเจ้าให้ไว้เมื่อทรงสร้างมนุษย์ตอนแรกใน **ปฐมการบทที่ 1-2** ทุกคนจึงต้องการความรอดและความชอบธรรมผ่านพระเยซูคริสต์ (ตามที่เปาโลบรรยายต่อไปในโรมบทที่ 4-8) ในบทที่ 1-3 เปาโลจึงยกตัวอย่างหลายๆ เรื่อง เพื่อแสดงให้เห็นว่า มนุษย์ได้ตกจากมาตรฐานของพระเจ้า ตัวอย่างอันหนึ่งคือเรื่องพฤติกรรมทางเพศใน 1:24, 26-27 (*ดูข้อความข้างบน*) มาตรฐานตาม ปฐมการบทที่ 1-2 ที่ "ถูกต้องตามธรรมชาติ" ต้องเป็นผู้ชายคนหนึ่งกับผู้หญิงคนหนึ่ง แต่เปาโลชี้ให้เห็นว่า สังคมมนุษย์กำลังเสื่อมโทรมลงเนื่องจากการ "เปลี่ยนจากเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิดธรรมชาติไป" คือ "ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน" ผู้หญิงกับผู้หญิงด้วยกัน เปาโลต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจว่า เมื่อเราเห็นพฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกันเพิ่มขึ้นในสังคม เป็นสัญญาณแสดงให้เห็นว่า สภาพสังคมเสื่อมโทรมลงและได้ตกจากมาตรฐานที่พระเจ้าให้ไว้ และต้องการความรอดผ่านพระเยซูคริสต์ ข้อความเหล่านี้ จึงเป็นข้อความที่ชัดเจนแสดงให้เห็นว่า คริสเตียนไม่ควรสนับสนุนการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่สนับสนุนให้เพศเดียวกันสมรสกันได้ มักจะเสนอว่า ข้อดังกล่าวเป็นการตีความเฉพาะกรณีของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนเพศเดียวกันที่เกิดจากการ "เราร้อนด้วยไฟราคะตันทนา" (ทัศนะ "excessive lust" หรือที่มีความต้องการทางเพศมากเกินไป) ซึ่งเป็นคนละกรณีจากผู้ที่มีการสมรสกัน แต่จุดเน้นของเปาโล ทั้งสำหรับผู้ชายและผู้หญิงในข้อเหล่านี้ ควรเป็นการที่เขา "เปลี่ยนจากเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติให้ผิดธรรมชาติไป" สรุปแล้ว เป็นข้อความที่ชัดเจนแสดงให้เห็นว่า พระเจ้าไม่พอพระทัยการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันในทุกกรณี เพราะคำว่า "ผิดธรรมชาติ" จากที่พระองค์ทรงสร้างแต่แรก

ยังมีอีกสองข้อความที่มักใช้ในการคัดค้านพฤติกรรมทางเพศของ LGBTQ+ คือ 1 โครินธ์ 6:9 "...คนไม่ชอบธรรมจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า ...พวกที่ล่วงประเวณี ...พวกรักร่วมเพศ" และ 1 ทิโมธี 1:9-10 "ธรรมบัญญัติ...ได้บัญญัติไว้สำหรับ... พวกที่ล่วงประเวณี ชายรักร่วมเพศทั้งหลาย ..." ซึ่งในทั้งสองข้อเหล่านี้ คำภาษากรีกที่แปลว่า "รักร่วมเพศ" ในภาษาไทย นักวิชาการยังได้เถียงกันว่าควรแปลอย่างไร เช่นคำกรีก "arsenokotai" ใน 1 ทิโมธี 1:10 ในฉบับภาษาอังกฤษ NIV ได้แปลว่า "pervert" (เพี้ยน) ซึ่งอาจไม่ใช้การรักร่วมเพศโดยตรง และ "malakos" ใน 1 โครินธ์ 6:9 มีความหมายโดยตรงว่า soft/effeminate คือ "นุ่มนวล" หรือ "อ่อนหวาน" ซึ่งเราจะต้องสมมุติฐานว่า คำนี้มีหมายอะไรแฝงอยู่ซึ่งคนในสมัยนั้นจะเข้าใจ ข้อสังเกตเหล่านี้ไม่ได้ลดความเป็นไปได้ที่คำเหล่านี้จะหมายถึง

พฤติกรรมรักร่วมเพศ เพียงแต่เสนอว่า การใช้พระธรรมโรม 1:24-27 เพื่อแย้งทัศนคติของกลุ่มที่สนับสนุนให้เพศเดียวกันสมรสกันได้ ตามที่ได้อธิบายข้างบนมาแล้ว ก็มีความชัดเจนกว่าและเพียงพออยู่แล้ว

การสมรสควรเป็นความสัมพันธ์ของผู้ชายคนหนึ่งและผู้หญิงคนหนึ่งเท่านั้น... พระเจ้าสร้างมนุษย์เป็นชายและหญิงตามพระฉายาของพระองค์ (ปฐมกาล 1:27) และได้ให้เขาทวีมากขึ้นโดยมีเพศสัมพันธ์กันตามธรรมชาติ (1:28) ซึ่งเชื่อมโยงกับบทที่ 2:24 “เพราะเหตุนี้ผู้ชายจะละจากบิดามารดาของเขาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” ซึ่งเป็นแม่แบบ (template) ของพระเจ้าสำหรับชีวิตสมรส พระเจ้าได้สถาปนาสถาบันครอบครัวตามรูปแบบเหล่านี้ กลุ่มที่สนับสนุนให้เพศเดียวกันสมรสกันได้มักจะเน้นว่า หลักพื้นฐานของการสมรสคือการผูกพันด้วยพันธสัญญา ซึ่งคนที่เป็เพศเดียวกันสามารถผูกพันเช่นนี้ได้ แต่เมื่อพระเยซูถูกถามถึงเรื่องการสมรสและการหย่าร้างในมัทธิวบทที่ 19 “พระองค์ตรัสตอบว่า “ท่านทั้งหลายไม่ได้อ่านหรือว่า พระผู้ทรงสร้างมนุษย์แต่เดิมนั้น ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง และตรัสว่า ‘เพราะเหตุนี้ ผู้ชายจะละบิดามารดาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน’” (มัทธิว 19:4 - 5) แทนที่พระเยซูจะตอบโดยอ้างจาก ปฐมกาล 2:24 เท่านั้น พระองค์ยังเชื่อมโยงเรื่องการสมรสถึงการเป็นชายและหญิงในบทที่ 1:27 ด้วย เราทราบว่าพระเยซูทรงสัพพัญญู พระองค์น่าจะรู้ว่าสังคมโลกจะมาถึงวันที่ต้องการให้มีการสมรสระหว่างคนเพศเดียวกัน ถ้าพระองค์ต้องการเปิดช่องให้เป็นได้เช่นนั้นต่อไป พระองค์ไม่น่าจะเชื่อมโยงบทที่ 1:27 เข้ามาด้วย แต่พระองค์ยังเน้นถึงการเป็นชายและหญิงในคำตอบ

นอกจากนี้ กลุ่มที่สนับสนุนให้เพศเดียวกันสมรสกันได้ มักจะกล่าวถึงแนวข้อเคลื่อนของพระคัมภีร์ หมายถึงพระคัมภีร์สามารถรับรองสิ่งใหม่ตามยุคสมัยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคม โดยยกตัวอย่าง เช่น การยอมรับคนต่างชาติในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งไม่เหมือนพระคัมภีร์เดิม หรือการเลิกทาส ซึ่งพระคัมภีร์ดูเหมือนว่ายอมรับระบบทาสอยู่ หรือการเปลี่ยนบทบาทของสตรีและการที่สตรีมีความเท่าเทียมกับผู้ชาย ซึ่งสมัยพระคัมภีร์เดิมผู้หญิงจะมีบทบาทที่จำกัดมาก เป็นต้น ที่จริงเราควรเห็นด้วยกับหลักการที่ว่า พระคัมภีร์สามารถรับรองสิ่งใหม่ตามยุคสมัยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคม แต่มีข้อแม้ว่า ต้องเป็นสิ่งที่ดีโดยมีตัวอย่างอยู่แล้วในพระคัมภีร์ที่สนับสนุนสิ่งเหล่านั้น (precedent) เช่น เรื่องคนต่างชาติ พระเจ้าเป็นพระเจ้าของทั้งโลก พระเจ้าเลือกอับราฮัมเพื่อ “บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้พรเพราะเจ้า” (ปฐมกาล 12:3) เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตามพระประสงค์ของพระเจ้า เรื่องทาสก็เช่นเดียวกัน พระเจ้าสร้างมนุษย์ทุกคนตามพระฉายาของพระองค์ ทุกคนมีเกียรติ ในพระคัมภีร์มีตัวอย่างอยู่แล้วของการเลิกทาสด้วย (เยเรมีย์ 34:8-10 ฯลฯ) จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเกิดขึ้นสักวันหนึ่ง บทบาทสตรีก็เช่นกัน พระคัมภีร์ย้าว่าทั้งชายและหญิงถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า (ปฐมกาล 1:27) พระเยซูเองปฏิรูปวัฒนธรรมโดยให้ผู้หญิงเรียน (ลูกา 10:39) เปาโลสั่งให้ผู้หญิงเรียน (1 ทิโมธี 2:11) ยังมีตัวอย่างของสตรีที่เป็นผู้นำทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ทั้งหมดสนับสนุนว่า แนวข้อเคลื่อนของพระคัมภีร์ มีทิศทางที่ไปในแนวนี้อยู่แล้ว พระคัมภีร์ยังกล่าวชัดเจนถึงน้ำพระทัยพระเจ้าในเรื่องเหล่านี้ในกาลาเทีย 3:28 “จะไม่เป็นยิวหรือกรีก จะไม่เป็นทาสหรือไท จะไม่เป็นชายหรือหญิง เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระเยซูคริสต์” **แต่** สำหรับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน และการสมรสระหว่างคนเพศเดียวกัน ไม่มีแม้แต่ข้อเดียวที่อยู่ในเชิงสนับสนุนเลย ถ้าคนคิดจะเปลี่ยนรูปแบบการสมรสจากต้นแบบที่พระเจ้าได้ให้ไว้และได้ย้ำเสมอในพระคัมภีร์ จะต้องหาข้อบางข้อที่สนับสนุนการเปลี่ยนแปลง แต่ไม่มีข้อใดสนับสนุนเลย มีแต่ข้อที่ไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน

ส่วนข้ออ้างที่ว่า พฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ไม่ได้ทำอะไรผิดต่อใคร ไม่ได้ทำให้ใครเสียหาย ถ้าคริสเตียนใช้ข้ออ้างเช่นนี้ เราก็จะสามารถสนับสนุนหลายอย่างที่ไม่พอพระทัยพระเจาก็ได้ เช่นการให้รัฐบาลทำเรื่องที่ไม่ได้ทำอะไรผิดต่อใครเหมือนกัน เราไม่ควรแค่ตระหนักว่า ชีวิตของเราไม่ได้ทำอะไรผิดต่อผู้อื่นเท่านั้น (แนวนอน - ระหว่างเรากับเพื่อนมนุษย์) แต่เราควรยังตระหนักถึงว่า ชีวิตของเราถวายเกียรติและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าหรือไม่ (แนวตั้ง - ระหว่างเรากับพระเจ้า)

ค. ส่งเสริมให้เรายอมรับทุกคนไม่ว่ามีสภาพโน้มเอียงทางเพศแบบไหน แต่ไม่ยอมรับพฤติกรรมทางเพศกับคนเพศเดียวกัน

เหตุผล

ณ เวลานี้ ในเรื่อง LGBTQ+ คริสตจักรไทยกำลังตกอยู่ในอันตรายจากการแยกเป็นสองฝั่ง คือฝั่งซ้ายสุดแบบปฏิเสธทั้ง “Being” และ “Doing” และฝั่งขวาสุดที่ยอมรับทั้ง “Being” และ “Doing” ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างบน สุดโต่งทั้งสองแบบนี้ไม่ตรงกับพระคัมภีร์ และไม่ตรงกับวิถีของพระเยซูคริสต์ จึงอยากส่งเสริมทางที่สาม ซึ่งเป็นทางสายกลางที่เราจะสามารถเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ คือทางที่ยอมรับ “Being” แต่ไม่ยอมรับ “Doing”

เราอยู่ในช่วงเวลาที่พระเจ้ากำลังเรียกคน LGBTQ+ มากมายมาถึงพระองค์ คนเหล่านี้คาดหวังจะได้รับการต้อนรับในคริสตจักร มีทางที่จะเติบโตเป็นสาวกของพระเยซูและมีส่วนในการรับใช้ ถ้าคริสตจักรไม่เข้าใจเขา และไม่แยกแยะระหว่างสภาพโน้มเอียงทางเพศ และพฤติกรรมของเขา จึงทำให้เขาารู้สึกว่า ถูกปฏิเสธหรือถูกเลือกปฏิบัติ เขาอาจจะต้องไปหาคริสตจักรที่ทั้งยอมรับ “Being” และ “Doing” ของเขา หรือไม่ก็ละทิ้งพระเจ้าไปเลย

เราไม่ควรมีความมั่นใจว่า เราต้องเปลี่ยนสภาพโน้มเอียงทางเพศของเขา (“Being”) เราจึงจะยอมรับเขาได้ เพราะเขาไม่สามารถเปลี่ยนสภาพด้วยตนเองได้ แต่เราควรเข้าใจและยอมรับเขาเหมือนที่พระเจ้าเข้าใจและยอมรับเขา ในเวลาเดียวกัน เราสามารถให้ความมั่นใจกับเขาว่า เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาและเปลี่ยนแปลงเรา สภาพใหม่จะสมบูรณ์แบบทุกประการ (1 ยอห์น 3:2; ฟิลิปปี 3:21) และในบางกรณีสาเหตุของการเป็น LGBTQ+ มาโดยปัจจัยทางสภาพแวดล้อม เช่น การเลี้ยงดู การถูกรังแกทางเพศ เป็นต้น (ดูสาเหตุ 2 ถึง 4 ข้างบน) เขาอาจได้รับการบำบัดและการช่วยเหลือผ่านผู้ที่ให้คำปรึกษาที่เหมาะสม (2 โครินธ์ 3:18; 2 โครินธ์ 5:17; โรม 12:1-2)

เราควรสอนเขาว่า สภาพโน้มเอียงทางเพศของเขา อาจจะไปสู่การทดลองทางเพศ เช่นเดียวกับคนโสดทั่วไป (แต่อาจจะยากกว่าคนโสดทั่วไปที่มีโอกาสแต่งงานได้) และเช่นเดียวกับสมาชิกคนอื่นในคริสตจักร เขาควรร่วมมือกับพระวิญญาณในการหลีกเลี่ยงบาปทางเพศ (“Doing”) ไม่ว่าเป็นบาปกับเพศตรงข้ามหรือกับเพศเดียวกัน เมื่อเขาอยู่ในการครอบครองของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีชัยชนะเหนือการทดลองต่างๆ เขาควรสามารถมีส่วนในการรับใช้ ตามของประทานของเขา เหมือนคนอื่นๆ ทั่วไป

นอกจากนี้ พระเจ้าสนับสนุนให้เราทุกคนสามัคคีธรรมด้วยกัน มีความรักแบบสนิทสนมอย่างเป็นพี่น้องกัน ยกเว้นความรักแบบ “eros” ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางเพศ ที่พระคัมภีร์ไม่สนับสนุน คริสเตียนที่เป็น LGBTQ+ สามารถมีความสัมพันธ์กับคนอื่นอย่างสนิทสนมได้ โดยให้เขาขอสติปัญญาจากพระเจ้าว่า ควรมีความสัมพันธ์ในระดับไหนที่จะไม่นำเขาเข้าไปสู่การทดลองทางเพศ

หากคริสเตียนที่เป็น LGBTQ+ ปรารถนาจะได้รับการเปลี่ยนแปลงสภาพโน้มเอียงทางเพศ ตาม 2 โครินธ์ 3:18; 2 โครินธ์ 5:17; โรม 12:1-2 บางคนก็รู้ว่าสาเหตุการเป็น LGBTQ+ มาจากสภาพแวดล้อม เช่นการเลี้ยงดูในวัยเด็ก การถูกรังแกทางเพศ (ถูกบูลลี่) หรือจากการเลือกของตนเอง (ดูสาเหตุต่างๆ ข้างบน) บุคคลเหล่านี้อาจได้รับความช่วยเหลือผ่านผู้ที่ให้คำปรึกษาที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา เราทุกคนมีความหวังและมีความมั่นใจว่า สภาพกายใหม่จะสมบูรณ์แบบทุกประการ (1 ยอห์น 3:2; ฟิลิปปี 3:21)

ยังมีประเด็นสำคัญอีกหลายประเด็นที่ผู้อ่านสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในหนังสือ...

“ถาม-ตอบ เรื่อง LGBTQ+” สั่งซื้อได้ที่ กนกบรรณสาร Line id : @kanokbannasan

คำอธิษฐาน...

ขอพระเจ้าอวยพระพรคริสตจักรไทย และในเรื่องเหล่านี้ ขอพระองค์นำพวกเราต่อไป นำให้เราเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ อาเมน